

Kraków - Smółdzino, dnia 20 maja 2022 roku

PROTOKÓŁ z VI spotkania informacyjno-konsultacyjnego

Zgodnie z wcześniej podjętymi uzgodnieniami pomiędzy Wykonawcą (KRAMEKO sp. z o.o.) a Zamawiającym (Słowiński Park Narodowy, dalej SPN, Park) szóste spotkanie informacyjno-konsultacyjne zostało zorganizowane w formie telekonferencji i odbyło się 20 maja 2022 roku.

Spotkanie rozpoczęło się, zgodnie z programem, kilka minut po godz. 9:00, od powitania uczestników przez Pana Piotra Szczurka – Mediatora, oraz poinformowania zgromadzonych, iż spotkanie będzie rejestrowane. Następnie głos został przekazany przedstawicielom Słowińskiego Parku Narodowego.

W imieniu swoim oraz Dyrektora Parku – Pana Grzegorza Radwańskiego, uczestników spotkania powitał Pan Andrzej Demczak – Zastępca Dyrektora Parku. Poinformował on, iż jest to ostatnie spotkanie informacyjno-konsultacyjne mające na celu podsumowanie prac nad projektem planu, omówienie udziału społeczeństwa w sporządzaniu dokumentacji oraz uwag i wniosków, które wpłynęły do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu ochrony Słowińskiego Parku Narodowego. Zapowiedział również konferencję podsumowującą projekt zaplanowaną na kolejny tydzień.

Następnie w imieniu Wykonawcy dokumentacji planistycznej na potrzeby projektu planu ochrony dla Słowińskiego Parku Narodowego głos zabrał Pan Ryszard Krynicki - Prezes Zarządu KRAMEKO sp. z o.o., który powitał uczestników i podziękował za dotychczasową współpracę oraz wyraził nadzieję na dalsze spotkania, nie tylko w ramach realizacji bieżącego projektu.

Kolejno głos zabrał główny prelegent, Pan Wojciech Romańczyk – Koordynator prac ze strony Wykonawcy, który przedstawił aktualny stopień zaawansowania prac w projekcie, zapowiedział planowaną konferencję podsumowującą projekt, sporządzenie raportu prezentującego udział społeczeństwa w procesie tworzenia dokumentacji planistycznej oraz termin zakończenia całego projektu.

Następnie, Pan Grzegorz Kupczak – Koordynator projektu z ramienia Parku, przypominał, że od 10 do 30 marca 2022 roku trwał ustawowy okres 21 dni wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu na stronie internetowej projektu oraz na stronie Biuletynu Informacji Publicznej SPN wraz z możliwością składania wniosków i uwag do planu. Dokumenty jakie zostały wyłożone do publicznego wglądu to: projekt rozporządzenia, mapa obszaru Natura 2000 Ostoja Słowińska, mapa obszaru Natura 2000 Pobrzeże Słowińskie, mapa obszaru Natura 2000 Przybrzeżne Wody Bałtyku, mapa korytarzy ekologicznych, mapa podziału powierzchniowego Parku na oddziały i wydzielenia, formularz ocen skutków regulacji wraz z uzasadnieniem oraz formularz do zgłaszania uwag i wniosków. Przypominał, iż uwagi można było wносить przesyłając je drogą elektroniczną lub pocztą tradycyjną oraz poinformował, że w wyznaczonym terminie do Parku wpłynęło kilkanaście wniosków dotyczących projektu planu, które były systematycznie przekazywane Wykonawcy a następnie odpowiedzi Wykonawcy były zwrotnie przekazywane do zgłaszających uwagi.

Pan Wojciech Romańczyk przeszedł następnie do omawiania wniesionych wniosków. Zawierały one łącznie 57 uwag, wniosków, postulatów i propozycji zmian odnoszących się głównie do projektu rozporządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Słowińskiego Parku Narodowego. Wnioskodawcami były zarówno osoby fizyczne (pojedyncze lub reprezentujące grupę osób zainteresowanych problematyką ochrony SPN), jak i następujące podmioty i instytucje: Zrzeszenie Emerytów Wędkarzy – Słupsk, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, Grupa miłośników jeziora Gardno, Klub Żeglarski ProSport, Wójt Gminy Główczyce, Fundacja WWF Polska, PGW Wody Polskie, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku.

Omówione zostały kolejno: dwie uwagi osób fizycznych dotyczące uwzględnienia braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp) dla terenów wsi Smółdziński Las w katalogu

zagrożeń wewnętrznych istniejących, wraz ze wskazaniem konkretnych zapisów mających na celu ograniczenie zabudowy na terenie tej miejscowości oraz wniosek osoby fizycznej zawierający sześć uwag dotyczących zagospodarowania przestrzennego oraz jedną dotyczącą zagrożenia ujętego w projekcie rozporządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Słowińskiego Parku Narodowego.

W odniesieniu do pierwszego z wniosków prelegent stwierdził, że obie zgłoszone uwagi nie wymagają uwzględnienia i przedstawił uzasadnienie takiego stanowiska. Wskazał, że miejscowość Smółdziński Las jest położona w otulinie Parku, w związku z czym zagrożenie wewnętrzne braku mpzp nie może dotyczyć tej wsi. Jednocześnie podał właściwe zagrożenia zewnętrzne odpowiadające uwadze, a także zapisy projektu rozporządzenia dotyczące ustaleń do nowo opracowywanych oraz zmienianych studiów i planów z zakresu zagospodarowania przestrzennego oraz wskazał do zmian w istniejących dokumentach planistycznych, które korespondują z uwagami, wobec czego w konkluzji stwierdził, że wobec przedstawionych argumentów nie zachodzi potrzeba dalszego uszczegóławiania zapisów dokumentacji, a co za tym idzie uwagi nie wymagają uwzględnienia, bowiem istniejące zapisy w projekcie planu ochrony korespondują z intencjami wnioskodawcy.

Odpowiadając na zagadnienia zamieszczone w drugim z omawianych zgłoszeń kolejno odniósł się do poszczególnych uwag i wniosków, wskazując prawidłową lokalizację w projekcie rozporządzenia treści, których dotyczy dana uwaga, zapisów projektu rozporządzenia, które korespondują z uwagą, wobec czego nie wymaga ona uwzględnienia. W przypadku uwag wykraczających poza zakres przedmiotowy planu ochrony wskazał podstawy prawne takiego stanu rzeczy. W odniesieniu do postulatu dotyczącego aktualizacji mpzp dla wsi Smółdziński Las i Łokciowe podkreślił, że nie może on zostać uwzględniony, jako wykraczający poza zakres przedmiotowy planu ochrony. Podał uregulowania prawne definiujące zawartość planu ochrony dla parku narodowego oraz dla obszarów Natura 2000 w szczególności w odniesieniu do ustaleń do nowo opracowywanych oraz zmienianych studiów i planów z zakresu zagospodarowania przestrzennego, a także do wskazań do zmian w studiach i planach istniejących oraz konsekwencje z tego wypływające. Kolejno wskazał organy zobligowane ustawowo do kształtowania zagospodarowania przestrzennego (wójt gminy), konkludując, że zadaniem planu ochrony jest wskazanie niezbędnych działań planistycznych, a ich realizacja stanowi zadanie ustawowe gmin. W odniesieniu do uwagi dotyczącej zakazu budowy osiedli; zabudowy tylko jednorodzinnej z kontrolą metrów na mieszkańca, przytoczył zapisy rozdziału 12 projektu rozporządzenia zawierające ustalenia do nowo opracowywanych oraz zmienianych studiów i planów z zakresu zagospodarowania przestrzennego precyzujące zakres ograniczania zabudowy oraz ograniczania zanieczyszczania wód (co koresponduje z uzasadnieniem wniosku). W odniesieniu do uwagi dotyczącej zwiększenia kontroli nad powstającą nową infrastrukturą ponownie podał uregulowania prawne definiujące zawartość planu ochrony dla parku narodowego oraz dla obszarów Natura 2000 w szczególności w odniesieniu do ustaleń do nowo opracowywanych oraz zmienianych studiów i planów z zakresu zagospodarowania przestrzennego, a także do wskazań do zmian w studiach i planach istniejących oraz konsekwencje z tego wypływające, wskazując zapisy rozdziału 12 projektu rozporządzenia regulujące kwestie poruszone w uwadze. Dodatkowo przedstawił określone w rozdziale 4 projektu rozporządzenia zagrożenia wynikające ze wzmagającą się presją osadniczą, skutkującą wzrostem ilości lokowanej zabudowy rozproszonej (w tym rozwój zabudowy przy granicach Parku realizowanej w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy z uwagi na brak miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego) oraz lokowanie zabudowy letniskowej na zgłoszenia, wobec których jedynym możliwym sposobem zatrzymania tego procederu jest sformułowana w rozdziale 12 konieczność sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla całego obrębu ewidencyjnego Smółdziński Las wymienionego w uzasadnieniu tej części wniosku. W odniesieniu do uwagi dotyczącej zwiększenia kontroli nad hałasującymi autami, w tym wprowadzenia kontroli straży, progów zwalniających, fotoradarów i egzekwowanie złamania zasad stwierdził, że przedmiot uwagi wykracza poza zakres przedmiotowy planu ochrony, w związku z czym nie może zostać ona uwzględniona. Niemniej wskazał adekwatne zapisy rozdziału 4 projektu rozporządzenia dotyczące zagrożeń jakie w odniesieniu do zasobów przyrodniczych Parku niesie z sobą wzmożony ruch kołowy na drogach

wraz z zaprojektowanymi sposobami eliminacji lub ograniczania tego zagrożenia skonkretyzowanymi propozycją ograniczenia dozwolonej prędkości na wybranych drogach, a także właściwego oznakowania tablicami miejsc, w których zwierzęta przekraczają drogi publiczne. W odniesieniu do uwagi dotyczącej kontroli odprowadzania podatków przez nowych właścicieli zgodnie z ilością zamieszkałych i wynajmujących tam osób podkreślił, że problem właściwego opodatkowania mieszkańców także wykracza poza zakres przedmiotowy planu ochrony i stanowi zadanie gminy. W odniesieniu do uwagi dotyczącej tego, że Gmina i Park nie służą potrzebom inwestorskim stwierdził, że wobec informacji zawartej w uzasadnieniu, że odnosi się ona do inwestycji już zrealizowanej przed sporządzeniem projektu planu ochrony, jej uwzględnienie nie leży w zakresie przedmiotowym dokumentacji planistycznej. Jednocześnie ponownie wskazał, że w rozdziale 12 projektu rozporządzenia poświęconym ustaleniom i wskazaniom do zmian w dokumentach planistycznych z zakresu zagospodarowania przestrzennego, zamieszczono zapisy podkreślające konieczność ograniczania zabudowy poza terenami do tego przeznaczonymi oraz wyłączenia z zabudowy terenów, znajdujących się na obszarze korytarzy ekologicznych, co odpowiada postulatowi wnioskodawcy. W odniesieniu do uwagi dotyczącej stosowania zasad ochrony i stylu budownictwa tradycyjnej architektury ryglowej charakterystycznej dla „Krainy w Kratę” przedstawił zapisy rozdziału 4 projektu rozporządzenia identyfikujące zagrożenie w postaci zanikania historycznie wykształconego stylu i układu przestrzennego wsi, wskazując także zaprojektowane w projekcie planu sposoby odpowiedzi na nie (rozdział 12 projektu rozporządzenia). W podsumowaniu stwierdził jednak, że zalecenia te nie mogą dotyczyć inwestycji już zrealizowanych. W odniesieniu do uwagi dotyczącej usunięcia dysharmonizującego krajobrazu baneru reklamującego obiekt gastronomiczny we wsi Smołdziński Las podkreślił, że działanie takie wykracza poza ramy projektu planu ochrony i jako takie nie może być ujęte w projekcie rozporządzenia, gdyż dotyczy gruntu położonego w otulinie Parku i pozostającego w prywatnej własności.

Następnie głos zabrał przedstawiciel Gminy Smołdzino wyrażając obawę, iż z prezentowanych wniosków wyłania się fałszywy obraz remedium na wszelkie problemy w omawianym obszarze w postaci opracowania planów zagospodarowania przestrzennego.

Ostatnim omawianym wnioskiem osoby fizycznej dotyczącym zagospodarowania przestrzennego był wniosek o uzupełnienie sposobów eliminacji lub ograniczania zagrożeń i ich skutków zaproponowanych w projekcie rozporządzenia dla zagrożenia „Presja osadnicza, mogąca skutkować wzrostem ilości lokowanej zabudowy rozproszonej” poprzez dodanie do istniejącego zapisu: „zachowanie terenów wolnych od zabudowy na terenie Parku i jego otuliny” frazy: „oraz zmniejszenie intensyfikacji zabudowy na działkach znajdujących się w Parku lub jego otulinie”. Odpowiadając na ten wniosek prelegent stwierdził, że nie została ona uwzględniona, gdyż w przekonaniu Wykonawcy zaproponowany w dokumentacji planistycznej zapis jest wystarczający. Istniejący zapis wskazuje na konieczność zachowania terenów wolnych od zabudowy (czyli pozostawienia bez zabudowy obszarów do tej pory niezabudowanych), wobec czego jest zgodny z intencją wnioskodawcy zawartą w uzasadnieniu zmian. Ewentualne uzupełnienie wskazanego zapisu zgodnie z wnioskiem mogło by sugerować, że intencją planu jest ingerencja w już istniejącą zabudowę, co jest niezgodne ze stanem faktycznym. Prelegent przytoczył także uregulowania prawne dotyczące ograniczenia intensywności zabudowy i decydującej roli jaką w określeniu tego parametru ma mpzp. Wskazał także zapisy projektu rozporządzenia podkreślające wagę mpzp w zgodnym z zasadami ochrony przyrody i krajobrazu kształtowaniu zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo przytoczył istniejące w prawie instrumenty pozwalające dyrektorowi parku narodowego na wpływanie na kształtowanie urbanistyki poprzez konieczność uzgadniania z nim projektów studiów i planów z zakresu zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej parku narodowego i jego otuliny, a także wydawania na tym obszarze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Podkreślił, że przedstawione wcześniej zapisy rozdziału 12 projektu rozporządzenia korespondują z intencją wniosku, w związku z czym nie wymaga on uwzględnienia.

Następnie omówił wniosek Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (GDOŚ) zawierający sześć uwag dotyczących zawartości, poprawności i kompletności informacji ujętych w projekcie rozporządzenia oraz wniosek Fundacji WWF Polska zawierający osiem uwag dotyczących zawartości, poprawności i kompletności informacji ujętych w projekcie rozporządzenia. Oba wnioski dotyczyły części projektu

rozporządzenia odnoszącego się do uwzględnienia zakresu planów ochrony dla obszarów Natura 2000 w granicach Parku.

Odpowiadając na wniosek GDOŚ stwierdził, że z 6 uwag w nim zawartych 2 są zasadne, 2 kolejne wymagały wyjaśnienia, a 2 uwzględnienia nie wymagają. Uwagami zasadnymi są uwagi dotyczące pominiętych w projekcie przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 oraz braku uwzględnienia przedmiotów ochrony w obszarach Natura 2000 w części projektu rozporządzenia dotyczącej zagrożeń. Podał uzasadnienie takiego stanu wskazując, że w odniesieniu do pominiętych przedmiotów ochrony sytuacja spowodowana jest on niezgodnością pomiędzy listą przedmiotów ochrony określoną w aktualnym Standardowym Formularzu Danych (SDF) dla dwóch z trzech obszarów Natura 2000, których granice pokrywają się z granicami SPN a zakresem zleconych prac, zobowiązujących do realizacji zadania w tej części w oparciu o przygotowane przez SPN propozycje aktualizacji SDF. Sytuacja dotyczy Ostoi Słowińskiej PLH220023 oraz Pobrzeża Słowińskiego PLB220003. W odniesieniu do braku przypisania zagrożeń wymienionych w rozdziale 4 projektu rozporządzenia do konkretnych przedmiotów ochrony, podał uzasadnienie sposobu prezentacji w tej części projektu rozporządzenia, deklarując jednocześnie ich zmianę wychodzącą naprzeciw postulatowi bardziej precyzyjnego powiązania zidentyfikowanych zagrożeń z konkretnymi przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000.

Kolejno odniósł się do uwag nie wymagających uwzględnienia. Są nimi uwaga dotycząca zbyt ogólnego formułowania celów ochrony oraz wątpliwości dotyczących kompletności wskaźników właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 w ich częściach pokrywających się z granicami Parku. W odniesieniu do zbyt ogólnego formułowania celów ochrony wskazał, że przepisy prawa nie regulują stopnia szczegółowości określania celów ochrony obszarów Natura 2000, w szczególności nie formułują konieczności ich korespondowania z określonymi w rozdziale 6. wskaźnikami właściwego stanu ochrony. Podkreślił, że projekt rozporządzenia opracowano zgodnie z dotychczasową praktyką legislacyjną według której cele ochrony obszarów Natura 2000 są najczęściej formułowane na tym samym poziomie ogólności jak w opracowanym projekcie. Dokumentując ten stan rzeczy podał przykłady adekwatnych zapisów z trzech najnowszych opublikowanych rozporządzeń dotyczących ustanowienia planów ochrony dla Gorczańskiego Parku Narodowego (GPN), Tatrzańskiego Parku Narodowego (TPN) oraz Karkonoskiego Parku Narodowego (KPN). W odniesieniu do wątpliwości dotyczących kompletności wskaźników właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 w ich częściach pokrywających się z granicami Parku wskazał, że w rozdziale 6 projektu rozporządzenia przedstawiono możliwy do osiągnięcia w warunkach SPN stan referencyjny poszczególnych przedmiotów ochrony, w związku z czym trudno oczekiwać, aby uwzględniając specyfikę konkretnego obiektu, był on w pełnym zakresie zgodny z zestawem wskaźników zaproponowanych w przewodnikach metodycznych stosowanych w całym kraju. Dodał, że taki sposób formułowania zapisów rozdziału 6 także jest zgodny z praktyką legislacyjną, co udokumentował przeprowadzeniem analizy wszystkich obowiązujących rozporządzeń w sprawie ustanowienia planu ochrony dla parków narodowych uwzględniających zakres planów ochrony dla obszarów Natura 2000 w granicach Parku. Ponownie zaprezentował adekwatne zapisy z 3 rozporządzeń dla GPN, TPN oraz KPN. Podkreślił także, że w żadnym z obowiązujących rozporządzeń nie zostały również określone wskaźniki odnoszące się do powierzchni siedlisk gatunków będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000. Konkludując stwierdził, że również uwaga wskazująca na konieczność korespondowania wskaźników referencyjnych zestawionych w rozdziale 6 z przedstawionym w rozdziale 1 w podpunktach 2.9.3. oraz 2.9.4. aktualnym, bieżącym stanem ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt będących przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000 jest bezzasadna. W podsumowaniu odpowiedzi na wnioski GDOŚ wyjaśnił wątpliwości dotyczące zawartości części projektu rozporządzenia przedstawiających charakterystykę przedmiotów ochrony w obszarach Natura 2000 w ich częściach objętych granicami Parku oraz poprawności określenia wskaźników właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 w ich częściach pokrywających się z granicami Parku. Wyjaśniając pierwszą z kwestii stwierdził, że w rozdziale 1 projektu rozporządzenia podano aktualny, bieżący stan ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt będących przedmiotami ochrony w obszarach Natura 2000, wobec czego dalsza

część uwagi jest bezprzedmiotowa. Odnosząc się do ostatniej uwagi przedstawił sposób określania wskaźników w procesie opracowywania dokumentacji planistycznej zaznaczając, że podczas określania wskaźników właściwego stanu ochrony uwzględniano obiektywne uwarunkowania przyrodnicze SPN, formułując każdorazowo referencyjny stan ochrony. Podkreślił, że proces formułowania wskaźników właściwego stanu ochrony był przedmiotem wielokrotnych analiz zarówno specjalistów ze strony Wykonawcy projektu, jak i Zamawiającego, w tym recenzentów i członków Rady Naukowej SPN. Wskazał, że jednym z głównych weryfikowanych elementów było właśnie określenie czy osiągnięcie poszczególnych wskaźników w warunkach SPN jest realistyczne.

Kolejno odniósł się do uwag zgłoszonych przez WWF. Dwie uwagi dotyczyły pominiętych w projekcie przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000, a więc były zbieżne z jedną z uwag GDOŚ. Prelegent ponownie stwierdził, że uwaga jest zasadna i przypomniał podane wcześniej uzasadnienie takiego stanu rzeczy. Kolejne dwie uwagi WWF dotyczyły zmiany i uzupełnienia określenia sposobów eliminacji lub ograniczania zagrożenia polegającego na przyłowie ptaków i ssaków morskich. Uwagi te częściowo uwzględniono. Prelegent stwierdził, że przychylnie się do wniosku w części dotyczącej zakazu stosowania stawnych sieci skrzelowych. Natomiast odnośnie części wniosku dotyczącego rezygnacji z odstraszenia morświna z dogodnych dla nich siedlisk przy pomocy pingerów stwierdził, że wykonana na etapie realizacji dokumentacji planistycznej analiza występowania morświna w SPN nie uprawnia do stwierdzenia, że gatunek ten znajduje tu dogodne siedliska, a jego obecność stwierdzana jest tylko incydentalnie. Z tego powodu, aby całkowicie wyeliminować możliwość śmierci pojedynczych osobników w sieciach zdecydowano się dopuszczać odstraszenie morświna za pomocą pingerów. Przychylnie się także do dwóch kolejnych uwag WWF dotyczących uzupełnienia określenia sposobów eliminacji lub ograniczania zagrożenia zewnętrznego istniejącego polegającego na przyłowie ptaków i ssaków morskich (dodanie monitorowania zjawiska przyłowy jako elementu eliminacji zagrożenia) oraz doprecyzowania terminu i częstotliwości monitoringu stanu ochrony ohara (przedmiot ochrony w obszarze Pobrzeże Słowińskie PLB220003). Zgodnie z propozycją wnioskodawcy określono, że gatunek ten będzie monitorowany co 3 lata, przez dwa kolejne sezony, 4 kontrole w sezonie. Omawiając kolejną uwagę WWF Koordynator prac ze strony Wykonawcy stwierdził, że wniosek dotyczący uzupełnienia sposobu wykonania i zakresu działania polegającego na niewpuszczaniu z powrotem do wody odłowionych gatunków ryb obcych geograficznie nie wymaga uwzględnienia, gdyż wędkarze i rybacy w celu uzyskania odpowiednich zezwoleń połowowych, są zobowiązani prawnie do znajomości m.in. gatunków ryb. Nie wymaga także uwzględnienia uwaga dotycząca uzupełnienia określenia sposobów eliminacji lub ograniczania zagrożenia polegającego na silnej presji ruchu turystycznego na obszary udostępnione i miejsca przyległe, gdyż proponowany sposób eliminacji zagrożenia poprzez „stałą kontrolę ruchu turystycznego” jest już uwzględniony w istniejącym zapisie. Odnośnie części uwagi dotyczącej dodania sposobu eliminacji zagrożenia poprzez „współpracę z organizacjami turystycznymi czy zraszającymi przewodników turystycznych”, w ocenie autorów dokumentacji planistycznej, umieszczenie takiego zapisu w rozporządzeniu nie jest właściwe, gdyż ustala sztywne ramy dotyczące organizacji ruchu turystycznego w Parku przez okres 20 lat. Jako, że dyrektor Parku realizuje swe obowiązki nie tylko w oparciu o plan ochrony, ale także poprzez zarządzenia, które w sposób bardziej elastyczny mogą dostosowywać zakres podejmowanych działań do bieżącej sytuacji, pozostawienie wnioskowanego zagadnienia do decyzji dyrektora Parku jest w ocenie Wykonawcy dokumentacji planistycznej rozwiązaniem lepszym. Dodał, że SPN mając świadomość istotnej roli jaką pełnią przewodnicy, w aktualnym Zarządzeniu Nr 4/2022 dyrektora Parku z dnia 27.01.2022 r. w sprawie zasad i opłat za udostępnianie Słowińskiego Parku Narodowego w celach edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych oraz do fotografowania/filmowania wprowadził Regulamin świadczenia usług przewodnickich na terenie Parku, w którym nałożył obowiązek korzystania z przewodników przez każdą grupę turystyczną liczącą powyżej 10 osób, jednocześnie wskazując, że liczba uczestników wycieczki turystycznej obsługiwanej przez jednego przewodnika nie może przekraczać 50 osób. Ponadto w regulaminie zostały nałożone na przewodnika dodatkowe obowiązki i zakres odpowiedzialności.

Po prezentacji ww. wniosków głos zabrał Pan Grzegorz Kupczak komentując kwestie nie do końca

zrealizowanego projektu SDF oraz przyczyny chęci zmiany statusu i rezygnacji z morświna jako gatunku będącego przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000.

Następnie głos zabrał przedstawiciel Gminy Smołdzino komentując zapis w projekcie dokumentacji o konieczności wyznaczenia przewodnika dla minimum 10 – osobowej grupy turystycznej, zwracając uwagę na konieczność zabezpieczenia interesów samorządów i turystów poprzez uniemożliwienie dowolnego ograniczania liczności tej grupy w drodze Zarządzenia przez Dyrektora SPN.

Odpowiadając na tę uwagę Koordynator prac ze strony Wykonawcy stwierdził, że uwaga przedstawiciela Gminy Smołdzino nie znajduje uzasadnienia w faktach i zakłada nieracjonalną działalność dyrekcji Parku.

Kolejno przeanalizowany został wniosek Grupy miłośników jeziora Gardno oraz identyczny w swej treści wniosek Klubu Żeglarskiego ProSport o udostępnienie południowo-wschodniej części jeziora Gardno do całorocznego uprawiania kitesurfingu. Pan Romańczyk wyraźnie stwierdził, że Wykonawca nie przychylił się do wniosku wskazując, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, obszar parku narodowego może być udostępniany wyłącznie w sposób, który nie wpłynie negatywnie na przyrodę, a w ocenie Wykonawcy ewentualne udostępnienie wskazanej części jeziora Gardno do całorocznego uprawiania kitesurfingu nie spełnia tego wymogu. Dalej szeroko uzasadnił takie stanowisko przedstawiając zakres analiz sporządzonych podczas opracowywania dokumentacji planistycznej, w tym szczegółowej analizy wybranych zagadnień problemowych wynikających z dotychczasowych doświadczeń Parku. Jednym z nich było udostępnianie akwenów Parku do kitesurfingu obejmujące analizę dotychczasowych sposobów udostępniania Parku, prowadzonych w tym zakresie przez SPN obserwacji oraz literatury krajowej i zagranicznej pod kątem wpływu kitesurfingu przede wszystkim na ptaki. Przedstawił argumenty zaczerpnięte z piśmiennictwa wskazujące na negatywny wpływ kitesurfingu na ptaki. Wskazał także, że negatywny wpływ kitesurfingu na ptaki wykazały badania przeprowadzone przez SPN we wschodnim fragmencie jeziora Łebsko, gdzie w przeszłości uprawianie kitesurfingu było dopuszczone. W analizie zamieszczonej we właściwej części ekspertyzy udostępniania porównano wyniki obserwacji w okresach kiedy możliwe było uprawianie tego sportu oraz po wykluczeniu takiej możliwości. W konkluzji stwierdził, że przedstawione argumenty jednoznacznie wskazują, iż ewentualne udostępnienie południowowschodniej części jeziora Gardno do całorocznego uprawiania kitesurfingu negatywnie wpłynie na awifaunę (w tym przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000 Pobrzeże Słowińskie PLB220003), wobec czego wniosek musiał zostać odrzucony.

Kolejno omówił wniosek Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku PGW Wody Polskie zawierający 12 uwag i propozycji konkretnych zmian w projekcie rozporządzenia, stwierdzając, że 7 uwag uwzględniono w całości, a 5 dalszych – częściowo. Uwagami zasadnymi były propozycje bardziej precyzyjnego określenia sposobów eliminacji lub ograniczania dwóch zagrożeń istniejących zewnętrznych, bardziej precyzyjnego określenia sposobu wykonania jednego z działań oraz prawidłowego określenia podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie 4 grup działań służących utrzymaniu lub odtworzeniu właściwego stanu ochrony przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 w ich częściach pokrywających się z obszarem Parku. Częściowo uwzględniono uwagi dotyczące: zmiany sposobu wykonania dwóch działań oraz usunięcia w 3 działaniach ochronnych PGW Wody Polskie oraz gmin i zastąpienie ich właścicielami urządzeń piętrzących lub gruntów (w zależności od zadania). W odniesieniu do uwagi dotyczącej zmiany sposobu wykonania działań polegających na usunięciu lub ewentualnym rozszczelnieniu fragmentów obwałowań sieci rzecznej zlewni Łeby i Łupawy oraz fragmentów obwałowania jeziora Gardno stwierdził, że w ocenie Wykonawcy dotychczasowe pełne zapisy wskazanych działań ochronnych w sposób wystarczający zabezpieczały ochronę przeciwpowodziową, dzięki zdefiniowanych w kolejnych punktach sposobu wykonania konieczności każdorazowego poprzedzenia realizacji zadania szczegółową analizą jego skutków, zwłaszcza w odniesieniu do zagrożenia powodziowego. Niemniej wychodząc naprzeciw intencjom wnioskodawcy częściowo uwzględniono uwagę poprzez dodanie pierwszego punktu sposobu wykonania działania w brzmieniu zaproponowanym przez wnioskodawcę, przy pozostawieniu dotychczasowego punktu pierwszego (zmiana nr na 2) w nowym brzmieniu, prezentując pełną jego treść. Odpowiadając na uwagę

dotyczącą usunięcia w 3 działaniach ochronnych PGW Wody Polskie oraz gmin i zastąpienie ich właścicielami urządzeń piętrzących lub gruntów (w zależności od zadania) podkreślił, że we wszystkich 3 przypadkach zdecydowano o doprecyzowaniu zapisów wskazanych w uwagach, uzupełniając je o właścicieli urządzeń piętrzących lub gruntów, jednak jednocześnie nie zdecydowano się na usunięcie PGW Wody Polskie oraz gmin. Uzasadniając prelegent podał, że w zakresie kompetencji wójta leżą obowiązki z zakresu ochrony przeciwpowodziowej, a do zakresu kompetencji PGW Wody Polskie należy między innymi współpraca z podmiotami korzystającymi z wód i wykonującymi urządzenia wodne oraz realizacja i współdziałanie w realizacji działań służących prowadzeniu zrównoważonego gospodarowania wodami. Tym samym, Wody Polskie, poprzez działalność swoich podmiotów, pozostają właściwe do podjęcia współpracy w zakresie analizy możliwości przeprowadzenia konkretnych działań, nie tylko na etapie tworzenia projektu planu ochrony, ale również w czasie jego realizacji. Prezentujący wyraźnie uwypuklił, że wskazanie w działaniu poszczególnych podmiotów nie jest równoznaczne ze zobowiązaniem ich do podjęcia działań likwidacyjnych, a jedynie do współdziałania w zakresie analizy takiej możliwości.

Następnie omówione zostało pismo Wójta Gminy Głównyca zawierające 6 wniosków do opracowanej dokumentacji. Na wstępie Pan Romańczyk odnotował, że przychylnie się do wniosku dotyczącego umożliwienia zbioru runa leśnego w pobliżu miejscowości Gać, wskazując obszar bezpośrednio przylegający do miejscowości określonej we wniosku od wschodu i prezentując jego zobrazowanie kartograficzne. Dalej powtórzył negatywną opinię w sprawie wniosku dotyczącego powiększenia obszaru udostępnionego do rekreacji i wędkarstwa w południowej części jeziora Łebsko zgodnie z wcześniejszym postulatem Grupy inicjatywnej miłośników turystyki i wędkarstwa jeziora Łebsko (wniosek omawiany na poprzednim spotkaniu), podając argumenty nie pozwalające na pozytywne jego rozpatrzenie. Odrzucono także wniosek dotyczący dopuszczenia lokalizacji wysokosprawnych oczyszczalni przydomowych na terenie miejscowości Gać, uzasadniając to budową geologiczną (dobrze przepuszczalne utwory holoceniowe - piaski oraz utwory biogeniczne - namuły torfiaste i torfy usytuowane na piaskach – tu zaprezentowano adekwatny fragment mapy geologicznej) oraz płytko zalegające zwierciadło wód podziemnych, a także bezpośrednim sąsiedztwem miejscowości Gać z jeziorem Łebsko – łączność hydrologiczna wód podziemnych tego obszaru z jeziorem. Warunki te nie predysponują do lokalizowania oczyszczalni przydomowych, wyposażonych w systemy rozpraszające ścieki oczyszczone bezpośrednio do gruntu. Prelegent wskazał, że ładunki zanieczyszczeń, które mogą się wydostawać do gruntu przy niewielkiej odległości wsi Gać od linii brzegowej jeziora Łebsko położonej w zlewni bezpośredniej tego akwenu, rodzi ryzyko zanieczyszczenia jego wód substancjami przyspieszającymi eutrofizację podkreślając, że jest to tym bardziej niekorzystne, gdyż eutrofizacja i zanieczyszczenie wód powierzchniowych jest wskazane w opracowanym projekcie rozporządzenia jako jedno z najistotniejszych zagrożeń oddziałujących między innymi na priorytetowe siedlisko przyrodnicze 1150* - zalewy i jeziora przybrzeżne (laguny), będące przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Ostoja Słowińska PLH220023, którego reprezentantem na terenie SPN jest jezioro Łebsko. Aktualny niewłaściwy (niezadowolający) stan ochrony tego siedliska w Parku jest spowodowany między innymi eutrofizacją, stąd celem ochrony jezior przybrzeżnych w SPN jest odtworzenie właściwego stanu ochrony m.in. poprzez ograniczenie zanieczyszczenia wód powierzchniowych. Odnosząc się do wniosku dotyczącego bezwzględnego utrzymania wałów przeciwpowodziowych na terenie Gminy Głównyca Koordynator wskazał zapisy dokumentacji planistycznej odnoszące się do wałów zlokalizowanych na terenie gminy. Jednocześnie podkreślił przewidziane w dokumentacji zapisy uwzględniające zagrożenie powodziowe, które zabezpieczają przed ewentualnymi negatywnymi skutkami realizacji działań ochronnych ingerujących w obwałowania. Całość prezentowa na zobrazowaniach kartograficznych. W odniesieniu do wniosku dotyczącego możliwości lokalizacji pomostu widokowego z platformą widokową do obserwacji ptactwa oraz możliwością cumowania łódek we wskazanym miejscu w miejscowości Izbica stwierdził, że istnieją przeszkody formalne nie pozwalające na pozytywne rozpatrzenie wniosku, gdyż brak jest publicznego dostępu do miejsca proponowanego do udostępnienia. Wskazana we wniosku działka oraz działki do niej przyległe stanowią własność osób fizycznych, które oddzielają obszar SPN od ogólnie dostępnej drogi powiatowej. Omawiając ostatni z wniosków Wójta Gminy Głównyca dotyczący wytyczenia

i udostępnienia szlaku wodnego dla prowadzenia działalności tramwaju wodnego z napędem elektrycznym na trasie Izbica-Kluki-Rąbka-Łeba wskazał, że zgodnie z praktyką legislacyjną w projekcie rozporządzenia nie zostały wyznaczone szlaki turystyczne i żeglugowe, pozostawiając tę kwestię do uregulowania w zależności od bieżącej sytuacji dyrektorowi Parku w formie właściwych zarządzeń. Dodał jednak, że niezależnie od powyższego, poddano analizie niezbędny zakres infrastruktury koniecznej do obsługi prowadzenia działalności, polegającej na kursowaniu tramwaju wodnego. W jej wyniku jednoznacznie negatywnie oceniono, iż budowa odpowiednich przystani obsługujących działalność zaproponowaną we wniosku stanowić będzie w obecnej sytuacji daleko idącą ingerencję w przyrodę Parku oraz przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, a także może kolidować z zaplanowanym sposobem wykorzystania obszarów do uprawiania sportów wodnych na jeziorze Łebsko, przez które miałyby kursować tramwaj wodny.

Następnie głos zabrał Pan Arkadiusz Kwiatkowski - Przewodniczący Rady Gminy Głównyce zwracając uwagę, iż w kwestii dotyczącej poszerzenia udostępnionego obszaru wodnego do rekreacji i wędkowania w południowej części jeziora Łebsko lepszym rozwiązaniem od wyznaczenia linii prostej łączącej północną część cypla Gackiego w kierunku wzgórza Rowokół, byłoby wyznaczenie pasa od brzegu, w którym zabronione byłoby wędkowanie (podobnie jak jest obecnie w części południowo-zachodniej akwenu), wskazując, iż trudno jest trzymać się na wodzie wyznaczonej w planie linii granicznej. Kolejno dopytał o możliwości dojścia do pomostu przy ujściu rzeki Łeby po ewentualnym rozszczelnieniu fragmentu wału oraz o dojście do pomostu od strony Izbicy. W odniesieniu do wniosku dotyczącego możliwości lokalizacji pomostu widokowego stwierdził, że gmina planuje kupić działkę wskazaną we wniosku, na co Koordynator odpowiedział, że odpowiedź musi uwzględniać stan aktualny, niemniej w ocenie Wykonawcy lepszą lokalizacją postulowanego pomostu są okolice przystani rybackiej.

Kolejne dwa wnioski, wniosek Zrzeszenia Emerytów Wędkarzy – Słupsk, zawierający dziesięć postulatów dotyczących udostępnienia Parku dla celów amatorskiego połowu ryb, sposobów udostępniania oraz organizacji wędkarstwa w SPN oraz wniosek osób fizycznych zawierający pięć uwag do ekspertyzy ochrony ryb i minogów SPN i obszaru Natura 2000 Ostoja Słowińska PLH220023 w granicach Parku, sporządzonej w ramach etapu 2 realizacji dokumentacji planistycznej, omówił przedstawiciel Wykonawcy – Pan Marcin Czerny, współautor opracowania z zakresu ichtiofauny. W odpowiedzi na wniosek Zrzeszenia Emerytów Wędkarzy – Słupsk prelegent stwierdził, że postulaty w całości obejmują zagadnienia ujęte w rozdziale 10 projektu rozporządzenia określającym obszary i miejsca udostępniane dla amatorskiego połowu ryb oraz sposoby ich udostępniania. Stwierdził, że zakres informacji zamieszczonych w tym rozdziale odpowiada przyjętej praktyce legislacyjnej poprzez wskazanie obszarów i miejsc udostępnionych do wędkowania określając jednocześnie jego warunki (konieczność wnoszenia opłat, okres udostępnienia – w roku oraz w porze doby, a także maksymalną liczbę osób mogących przebywać jednocześnie w łowisku). Ponadto stwierdził, że w zaproponowanych zapisach odwoływano się do ustanawianego przez Dyrektora SPN regulaminu amatorskiego połowu ryb. Dzięki temu stworzono możliwość elastycznego reagowania na bieżącą sytuację w wędkarstwie na terenie Parku przez cały okres obowiązywania planu (20 lat), bez konieczności zmiany aktu prawnego jakim jest rozporządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony. Konkludując stwierdził, że siedem postulatów zawartych we wniosku jest możliwa do uwzględnienia, poprzez umieszczenie ich w regulaminie amatorskiego połowu ryb oraz dzięki wdrożeniu elektronicznego systemu rejestracji i wydawania zezwoleń. Dotyczy to postulatów: zmniejszenia liczby wędkujących na łowisku jednocześnie, zamknięcia łowisk w wybranych okresach, wędkowania tylko w wyznaczonych miejscach, a nie na całej długości rzeki, zakazu wnoszenia plastikowych opakowań na przynęty, zorganizowania akcji sprzątania łowiska z ewentualnym powiązaniem udziału wędkarza w akcji z bonifikatami przy wnoszeniu opłat, określenia wysokości opłat za wędkowanie i ewentualnego ich podwyższenia w okresach największego zainteresowania oraz uregulowania kwestii wędkowania z pomostów. W odniesieniu do 3 pozostałych postulatów, bezpośrednio dotyczących regulacji zaproponowanych w projekcie rozporządzenia, jeden z nich uwzględniono, a dwa pozostałe – nie. Uwzględniono wniosek dotyczący zwiększenia liczby kontroli głównie w weekendy i święta poprzez uszczegółowienie istniejącego zapisu zgodnie z propozycją. Nie uwzględniono natomiast uwag dotyczących stworzenia parkingów dla wędkarzy

w Rowach, Łebie i miejscowości Gać oraz stworzenia stałego punktu dystrybucji ryb w Gardnie Wielkiej, Izbicy i Łebie od rybaków łowiących na jeziorach Parku w celu umożliwienia sprzedaży ryb, gdyż w odniesieniu do nich brak jest odpowiednich lokalizacji w okolicach miejscowości wskazanych w uwagach.

Odpowiadając na ostatni z omawianych wniosków (uwagi osób fizycznych do ekspertyzy ochrony ryb i minogów SPN i obszaru Natura 2000 Ostoja Słowińska PLH220023 w granicach Parku, sporządzonej w ramach etapu 2 realizacji dokumentacji planistycznej) Pan Czerny stwierdził, że w odniesieniu do 4 uwag wyjaśniono kwestie poruszane w uwadze wobec czego nie ma konieczności wprowadzenia zmian do projektu rozporządzenia i sporządzonej dokumentacji planistycznej, natomiast 1 z uwag w części uwzględniono wprowadzając stosowne zmiany. Uwagami, które nie wymagają wprowadzenia zmian są: uwaga dotycząca zagrożenia „Wędkarstwo”, uwaga dotycząca ewentualnego zaplanowania w dokumentacji planistycznej limitów dziennych, miesięcznych czy rocznych złowionych przez wędkarzy ryb, uwaga dotycząca braku pogłębionej analizy presji wędkarskiej oraz uwaga dotycząca działań zlokalizowanych poza granicami Parku. Wyjaśniając kwestie podnoszone w przywołanych uwagach prelegent każdorazowo wskazywał odnośne zapisy korespondujące z uwagą zarówno w ekspertyzie ichtologicznej (wynik prac etapu 2), jak i w projekcie rozporządzenia oraz ekspertyzie „Strategia i zasady ochrony” sporządzonych w etapie 3 projektu. Podkreślił także, że planowanie postulowanych limitów dziennych, miesięcznych czy rocznych złowionych przez wędkarzy ryb nie mieści się w kompetencji planu ochrony, który wskazuje tylko, że amatorski połów ryb w Parku może być prowadzony na zasadach określonych w regulaminie wydanym przez Dyrektora Parku. Wobec powyższego limity, w zależności od aktualnych tendencji, może wprowadzać Dyrektor Parku w formie właściwego zarządzenia. W odniesieniu do uwagi dotyczącej działań zlokalizowanych poza granicami Parku wskazał powody dla których projektowanie takich działań w sporządzonej dokumentacji planistycznej było możliwe. Na zakończenie omawiania tej części uwag prelegent stwierdził, że częściowo uwzględniono uwagę dotyczącą zarybiania. Argumentując wskazał, że w projekcie planu ochrony, w prowadzeniu działań ochronnych z zakresu zarybiania można zastosować postulowaną w uwadze przerwę, jednakże zaproponowany przez autorów uwagi 2-3 letni okres wydaje się być zbyt krótki (znaczny deficyt zarybianych gatunków). Wobec tego zaproponował wprowadzenie pięcioletniego moratorium, po pierwszych 5-ciu latach obowiązywania planu. Dzięki takiemu rozwiązaniu, przy wykorzystaniu danych otrzymywanych w wyniku realizacji zaprojektowanego monitoringu, SPN będzie miał wystarczające przesłanki wskazujące na to, czy dalszy naturalny rozród zapewni właściwą strukturę gatunkową, co ewentualnie pozwoli na zaprzestanie dalszych zarybień. Ponadto podkreślił, że przychylnie się do uwagi, aby przy zarybianiu pominięty został lin.

Następnie wyznaczono półgodzinną przerwę po której zachęcono uczestników spotkania do zadawania pytań.

Jako pierwszy głos zabrał Pan Grzegorz Kleina, przedstawiciel Urzędu Miejskiego w Łebie. Dopytywał, czy ujęty w projekcie zakaz zabudowy na terenie korytarzy ekologicznych należy rozumieć jako zakaz wznoszenia budynków czy również zakaz zabudowy obiektami liniowymi. Pytane podyktowane było planowaną modernizacją drogi na terenie gminy. Kolejno prosił o wyjaśnienie czy termin „obszar wezbrań rzek”, o którym mowa w projekcie, jest tożsamy z obszarami zagrożonymi powodzią. Wyraził również zaniepokojenie, iż w związku z planowaną gruntowną reformą planowania przestrzennego zapisy planu ochrony staną się wkrótce niespójne z przepisami prawa i będą wymagały kolejnej aktualizacji.

Odpowiedzi udzielił przedstawiciel Wykonawcy, Pan Jakub Makarewicz, precyzując, iż pojęcie zabudowy w projekcie odnosi się do budynków kubaturowych i budowli. Wyjaśnił także, iż tereny zagrożone powodzią są wyznaczane analitycznie na podstawie historii wezbrań, ukształtowania terenu, jego zagospodarowania, natomiast na skutek naturalnych zmian w środowisku korzysta się z szerszej definicji obszaru zalewowego – terenu, który jest zalewany w trakcie wezbrań rzek i na podstawie którego później wyznacza się strefy szczególnego zagrożenia powodzią. Podkreślił, że na terenie Parku procesy naturalne są nadrzędne w stosunku do administracyjnych - procesy administracyjne są pochodną procesów naturalnych. W kontekście planowanych zmian prawa w zakresie planowania przestrzennego podkreślił, iż projekt musi odnosić się do aktualnego stanu prawnego, a analizę ewentualnych skutków zmian przepisów

prawa pozostawia prawnikom.

Pan Grzegorz Kupczak uzupełnił, iż aktualnie procedowany jest również projekt ustawy o parkach narodowych, w której nie funkcjonuje plan ochrony, jest natomiast strategia ochrony i zadania ochronne. Wobec tego plan ochrony będzie musiał się dostosowywać do zmieniających się przepisów prawa w wielu aspektach, jednak obecnie ciężko jest prognozować jakie zmiany będą konieczne.

Następnie Pan Tomasz Kuczyński z Uniwersytetu Morskiego w Gdyni zapytał, na jakiej podstawie Wykonawca twierdzi ze zarybienia na obszarze Parku są konieczne i należy je utrzymywać przez kolejnych 20 lat. Prosił o wyjaśnienia, czy istnieją jakieś ekspertyzy na ten temat. Poddał również pod wątpliwość zasadność wydatkowania środków na zarybianie które i tak następuje samoczynnie.

W odpowiedzi Pan Marcin Czerny zachęcił do zapoznania się z ekspertyzą ochrony ichtiofauny, która jednoznacznie wykazała, że w jeziorach Parku jest deficyt niektórych gatunków ryb przez co zarybianie ma swoje uzasadnienie.

Pan Tomasz Kuczyński zapytał, czy skoro ekspertyza wskazuje niedomiar niektórych gatunków pomimo prowadzonego procesu zarybiania to czy nie jest to dowodem na bezzasadność i nieskuteczność procesu zarybiania?

Pan Marcin Czerny odpowiedział, iż z ekspertyzy wynika, że zarybienia w ostatnich latach przynoszą powolne lecz zauważalne efekty, więc jego zdaniem niekorzystnie byłoby obecnie zaprzestanie zarybiania.

Pan Tomasz Kuczyński zapytał dlaczego w aktualnym SDF parposz i ciosa mają ocenę B, czyli są przedmiotami ochrony, natomiast w dokumentacji w ogóle się do nich nie odniesiono?

Pan Marcin Czerny wyjaśnił, iż zagadnienie to było poruszane na początku sporządzania dokumentacji. Wymienione gatunki zostały pominięte bo do tego obligowała Wykonawcę umowa, natomiast odniesienie się do tych gatunków jest w ekspertyzie. Ekspertyza sugeruje również, że gatunki te powinny przestać figurować w SDF jako przedmioty ochrony.

Pan Tomasz Kuczyński zgadzając się ze sporadycznym występowaniem na obszarze Parku parposza i ciosa zapytał czemu podobna filozofia nie została przyjęta dla minoga morskiego.

Pan Marcin Czerny odpowiedział, iż pomimo że gatunek ten występuje sporadycznie, jednak warunki siedliskowe w zlewni Łeby i Łupawy są korzystne dla jego występowania co odróżnia go od parposza i ciosa.

Pan Wojciech Romańczyk dodał, iż dokumentacja była sporządzona w oparciu o projekt SDF w którym ciosa i parposz nie były przewidziane jako przedmioty ochrony w odróżnieniu od minoga morskiego.

Następnie Pani Małgorzata Szymańska z Gminy Ustka zapytała czy w przypadku inwestora, który chciałby zrobić tramwaj wodny czy na jeziorze Gardno decyzja o utworzeniu takiej trasy zależna będzie od dyrektora Parku.

Pan Wojciech Romańczyk odpowiedział, iż w projekcie planu jedynie południowa część jeziora Gardno jest udostępniona do żeglugi. Nie ma możliwości wyznaczenia dodatkowych tras na jeziorze ze względu na ochronę ptactwa wodnego.

Pani Małgorzata Szymańska dopytała, jak sprawa będzie wyglądać w przypadku inwestycji w kanale rzeki Łupawy, na co Pan Romańczyk odpowiedział, iż Łupawa jest udostępniona do turystyki na odcinku przed wpłynięciem do jeziora Gardno. Szlak kajakowy ujściowym do Gardna odcinkiem Łupawy kończy się na przystani w Gardnie Wielkiej i pozostaje w gestii dyrektora Parku.

Przedstawicielka Gminy Ustka zapytała jeszcze o perspektywy pozytywnego zaopiniowania przez SPN wydobywania torfu na cele uzdrowiskowe w otulinie Parku.

Pan Romańczyk stwierdził, iż ciężko odnosić się Wykonawcy do inwestycji planowanych w otulinie. Pan Kupczak zaznaczył, iż jest to kwestia do decyzji dyrektora po zasięgnięciu opinii przyrodników, lecz w jego odczuciu byłaby to niepożądana ingerencja w środowisko i obszary cenne przyrodniczo.

Pan Romańczyk odnosząc się do wcześniejszej dyskusji uzupełnił, iż w ujściowym do morza fragmencie Łupawy jest wyznaczony szlak kajakowy bez możliwości wpłynięcia do jeziora Gardno.

Pan Piotr Szczurek zachęcił do dalszych pytań jednak wobec ich braku podziękował za uczestnictwo wszystkim zebrany i przekazał głos przedstawicielom Parku.

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

Dofinansowano ze środków
Narodowego Funduszu
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

UNIA EUROPEJSKA
FUNDUSZ SPÓJNOŚCI

Następnie Pan Grzegorz Kupczak podziękował za uczestnictwo, wspomniał o wydaniu publikacji na podstawie materiałów Wykonawcy stanowiącej kompendium wiedzy na temat Parku w pigułce i pożegnał uczestników spotkania.

Kolejno podziękowania złożył Pan Ryszard Krynicki i zaprosił na spotkanie za tydzień.

Następnie Pan Piotr Szczurek zakończył spotkanie.

Załączniki do protokołu:

1. Lista osób biorących udział w spotkaniu - telekonferencji, sporządzona na podstawie zgłoszeń osób, które wyraziły chęć wzięcia w nim udziału i dołączyły do spotkania.
2. Prezentacja wykonawcy dokumentacji projektowej przedstawiona w trakcie spotkania.

Protokołowali:

Aleksandra Wilczyńska

Piotr Szczurek

Wojciech Romańczyk